

Bilag I.

Til Regering og Rigsdag.

Paa underskrevne Forenings Vegne tillade undertegnede sig herved at anmode den højtærede Regering og Rigsdag om ved Revision af Lov Nr. 70 af 14. April 1905 om Statsstøtte til Sygehuse for tuberkuløse samt til Patienters Behandling paa saadanne at foranledige Ændringer indførte, hvorefter de af os tidligere fremsatte Ønsker imødekommes.

Ifølge forannævnte Lov er en Del Hospitaler og Sanatorier statsanerkendte, men der indlægges ogsaa Patienter, lidende af Tuberkulose, paa andre Hospitaler, og navnlig da paa Hospitaler i København og Frederiksberg. Resultatet af disse Indlægninger er, at de paagældende Patienter, for saa vidt de ikke ere Medlemmer af Sygekasser, eller for saa vidt de ere udslettede af Sygekasserne efter at have opnaaet den Understøttelse, disse yde, ere henviste til at faa Hospitalsopholdet som Fattighjælp og ere afskaarne fra at oppebære den i førnævnte Lovs § 7 omhandlede Understøttelse til Familiernes Underhold paa den i Loven nævnte Maade.

At det drejer sig om et betydeligt Antal Patienter, fremgaar af Beretningen om københavnske, kommunale Hospitaler for Aaret 1910—11. Ifølge denne Beretning henlaa paa Kommunehospitalets 2den Afdeling 129 Tuberkulose-Patienter, paa 3die Afdeling 127 Patienter, paa Øresundshospitalets gamle Afdeling 415 Patienter, altsaa i alt 671 Patienter lidende af Tuberkulose. Hertil kan føjes, at der henlaa 160 Tuberkulose-Patienter paa Frederiksberg Hospital og 70 Patienter paa St. Josephs Hospital. Det er altsaa over 900 Patienter lidende af Tuberkulose, der ere indlagte paa disse *ikke*-statsanerkendte Hospitaler, og hertil kommer naturligvis et sikkert stort Antal, der er indlagt paa forskellige Klinikker. Hvor stort Antal af disse Patienter der afskaeres fra de i førnævnte Lov givne Fordele, kan ikke angives, men at det drejer sig om et forholdsvis stort Antal, er sikkert uomtvisteligt.

Disse Patienter afskaeres fra den i Loven hjemlede Understøttelse og henvises til Fattighjælp, kun fordi de have været saa uheldige at blive indlagte paa Hospitaler, der ikke ere statsanerkendte.

Vi tillade os at henlede Opmærksomheden paa denne Urimelighed og forvente, at den højtærede Regering og Rigsdag ved den forestaaende Revision af nævnte Lov ville raade Bod herpaa.

Samtidig tillade vi os at henlede Opmærksomheden paa et andet Punkt i førnævnte Lovs § 7, nemlig det, der angaar Hjælp til Familier, hvis Forsørger er indlagt paa de i Loven nævnte Anstalter. Af det foregaaende fremgaar det, at vi ønske dette udvidet til at omfatte Tuberkulose-Patienter paa kommunale Hospitaler og desl. Men desuden vilde det være i høj Grad betydningsfuldt, om nævnte Lovs § 7 udvidedes til ogsaa at omfatte Patienter, der *have* været indlagte paa Sygehuse. Det bestaaende Forhold medfører ofte, at Patienter — ogsaa fra statsanerkendte Hospitaler — udskrives paa Grund af Pladsmangel, længe før Helbredelsen er fuldbyrdet, og Udskrivningen sker med Bemærkning om, at Kuren skal fortsættes i Hjemmet, f. Eks. 1 à 2 Maaneder. Hjælpen til Familiens Underhold — i Henhold til Lovens § 7 — bortfalder derefter, men det vil være forstaaeligt, at dette er en højst uheldig Fremgangsmaade, der kan have meget ubehagelige Virkninger og da navnlig den Virkning, at Helbredelsen ikke gennemføres, fordi Familien mangler Midler til Underhold og endnu mere til Kurens Fortsættelse.